

חוקיו של הסונט / משורר צרפתי אנונימי מן המאה ה־18

חֲקִיו שֶׁל הַסּוֹנֵט? אֵין צָרֵךְ לְהַקְשׁוֹת:
הוּא שֶׁר עַל גְּבוּרִים אוֹ שֶׁר לְאִיזוּבְלָה,
כִּלְא עֶרֶב תַּחֲוּמִים אוֹ חֲרוּזִים שֶׁל כְּלַע,
בְּשָׁנֵי מִרְבָּעִים וְצִמְד שֶׁל שְׁלֹשׁוֹת.

לְמִן הַהֲתַחֲלָה עֲלִיו לְצִלְף כְּשׁוֹט
וְלִהְלֵם לְכָל אֲרֻכּוֹ בְּאֶבֶן קֶלַע,
עֲלִיו לְהִיּוֹת מוֹצֵק וְהַגִּיּוֹנִי כְּסִלַּע
כִּי הוּא יִקִּיר אֶפּוּלוֹ הַמְּצִית שְׁמִשׁוֹת.

הַטֵּבַע בּוֹ צָרִיךְ לְהִתְמַסֵּר לִיפִי,
כִּלִּי "סִיר" וּכְלִי "מִטְבָּח": שְׁאֵף מֶלֶךְ שֶׁל דְּפִי
לֹא תִטְמָא בְּסַחֲי אֶת חֲרוּזוֹ הַצַּח.

לְכָל קוֹרֵא טְהוֹר הוּא מוֹזָה וּבִתּוּלָה -
גַּם בְּסוֹפּוֹ צְרִיכָה לְזוּהַר פְּתָאוּם הֵלֶה,
וְלֹא חֲדוּד אֲשֶׁר יוֹקֵשׁ לְשִׁכַּל פַּח.

מצרפתית: דורי מנור

מחברה העולם של הסונטה שלעיל טמן "מלכודת" לקוראיו: במקור הצרפתי מסתיימות כל שורות השיר במעין אקרוסטיכון מחודד, המנצל כפלי משמעות של המילים החותמות כל אחד מן הטורים לשם יצירת "שיר בתוך שיר". תרגומו המילולי של האקרוסטיכון המתקבל הוא: "הנה איזבלה היפה, אישונה כבר נוצץ, מזמין, עוטר, מלא. בתולה - ולפתע כְּשֶׁלָּה". בתרגומה של הסונטה לא ניתן היה לשמר את כפל המשמעות הזה.